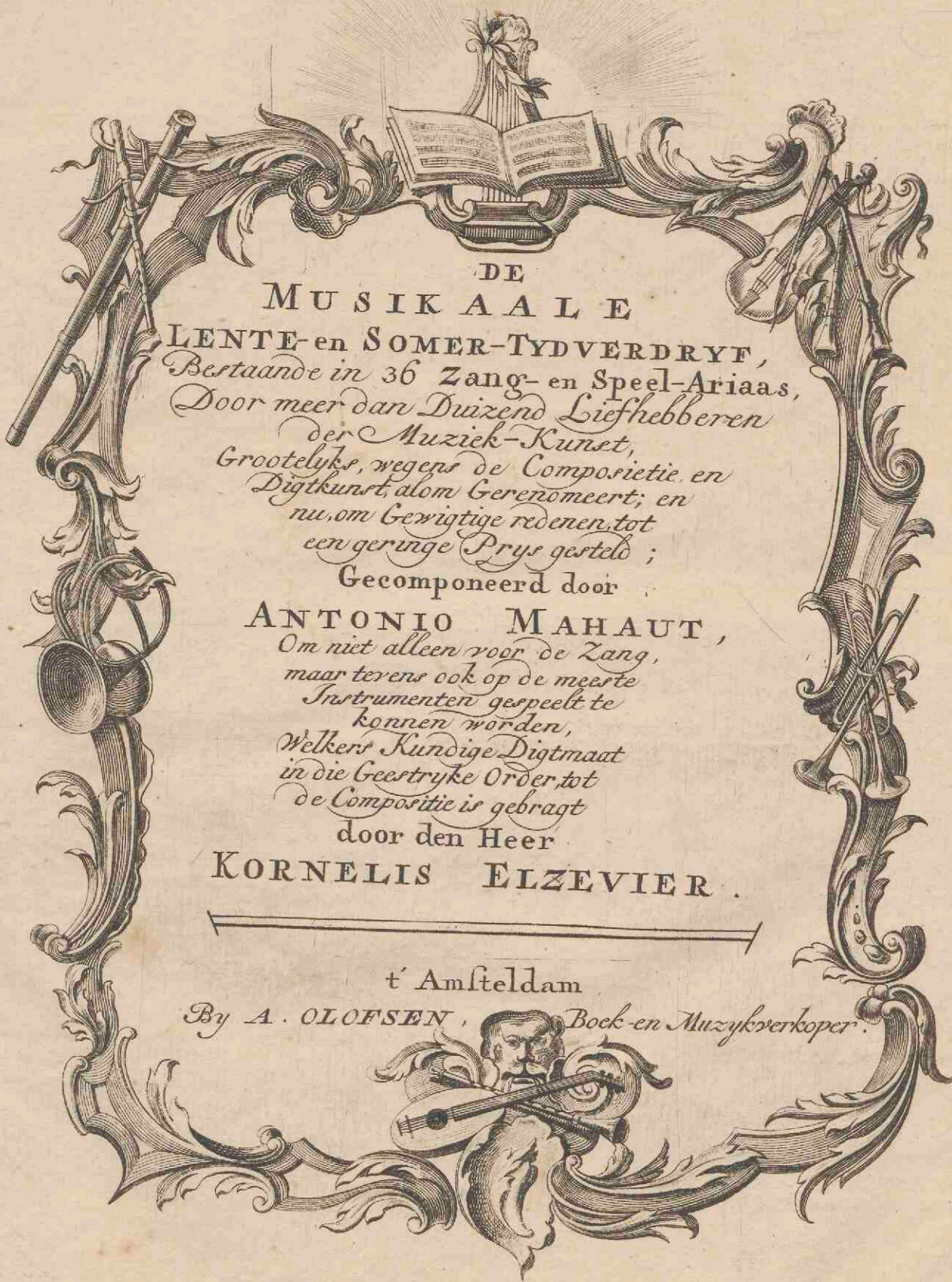

De musikaale lente- en somertydverdryf, bestaande in 36 zang- en speel-ariaas...

<https://hdl.handle.net/1874/36250>

W

DE
MUSIK A A L E

LENTE-en SOMER-TYDVERDRYF,
*Bestaande in 36 Zang- en Speel-Ariaas,
Door meer dan Duizend Liefhebberen
der Muziek-Kunst,*

*Grootelyks, wegens de Composietie, en
Digtkunst, alom Gerenomeert; en
nu, om Gewigtige redenen, tot
een geringe Prys gesteld;*

Gecomponeerd door

ANTONIO MAHAUT,

*Om niet alleen voor de Zang,
maar terens ook op de meeste
Instrumenten gespeelt te
kunnen worden,*

*Welkers Kundige Digtmaat
in die Geestryke Order, tot
de Compositie is gebragt*

door den Heer

KORNELIS ELZEVIER.

t' Amsteldam

By A. OLOFSEN, Boek- en Muzykverkooper.

AFGEPERST VOOR-BERICHT

A A N D E

ONPARTYDIGE LIEFHEBBEREN

D E R

MUZIEK-KUNST.

IK zoude myn kostelyke tyd niet be-
steed hebben, nogte het Papier als
door nooddwang met een Voor-be-
richt (indien niet door eene op een
Stroowis komen aandryvende Muziek-
Boek-, en Tinne-Notenklopper, dat zyne
moest beantwoorden:) om dat dien Man,
in hoogmoed opgeblaasen (zig noemt
een bezaadigt Man) nu hy een Gil-
derecht heeft gekregen, tegens dezer
Stede Ordonnantie gantsch strydig,
vermits dat wel uitdrukkelyk zegt: *Dat
geen eene in hun Guild mag aangenomen
worden, dan dat die eerst alvoorens by
een Baas zyn Leerjaaren moet hebben
volbragt.* Deze bezadigde Man dat zon-
der recht bekomen te hebben, meend zig
in staat te zyn alle Muziekdruckers te
konnen overmeesteren; want vooruit
hebbende, dat hy zelfs de Noten in 't Tin
kan kloppen, zo moet 'er nu aan een
*onverbeeterlyk Werk, genaamt het Mu-
sikaale Tyd-verdryf.* Dit zyne smukt hy
op, onder de gedaante van vier Jaargety-
den, met een *nieuwewetse order*, be-
gind hy met de Somermaand; (dat ik nu
gedagt hebbe met zulk een recht zo goed
als het zyne, dit het myne in de bekende
order mag noemen: *Musikaale Lente- en
Somer-Tydverdryf*, tot de prys als op de
Voortytel in de krans, en niet onder op

de Tytel, uitgedrukt staat; en offchoon
het op Tin door een Hollandse Letter-
snyder is opgesmukt, heeft my dit kopere
tot vry mindere prys (daar hy my door
als gedwongen heeft) ter uitvoer zal
brengen; en dat zal zyn gevreesde *So-
mer-Onweer* niet te groot ruisen, en
veel min aan een bezaadigt Man; mag
het geen kwaat; hy is met nieuwer-
wetse modens gepaart; hy geeft ook
voor: dat het beter is door veele Com-
positeurs een Jaargety van 4 verdelings-
stukken te laten maken, om dat het die
om funst doen, en hunne gaven der
Compositie als wonderen dezer Eeuw
te laten hooren; dat zyn andere stukken!
dan dat van eene alom beroemt Com-
positeur die 'er 130 heeft gemaakt: de
Poëzie ook al vry beeter; zo het zo
niet is, Muziek-beminnaars, slaat dog
wat over van de eerste 18 stukjes; de
Man van zagtmoedigheid zegt: *dat hy
niet zyn beste brood met dit op het venster
zet*; de andere drie stukken zullen zig als
grootere wonders opdoen; de Man is
voorzien van Compositeurs, Poëten en
Buiten-Correspondenten in overvloed;
zyn Duitse Schryftaal is gerenomeert
en magnificq om de Correspondentie
aan te kweeken; zyn Huis is met Gast-
maalen gereet en met *Admitie*, ziet het
in

in zyn Voor-Rede; wat wonder dan, dat zo een Man, bezadigd met Lydsaamheid, niet zyn hoogmoed zoude bereiken; die niet denkt hoe zyn gangen wierden nagegaan, toen hy platen voor een ander aan nam te kopen, *die voor hem zelfs koft*; toen hy Correspondentie in andere gewesten voor een ander, daar hy Cortagie voor genoot, zocht, eerst voor hem zelfs, zonder eenig Muziek toen te hebben, dat opdeedt, voor beiden quasi borg als Hui voor Carnemelk moest zyn; dit oogmerk niet bereikende van alles Compagnieschap, (zonder iets te hebben:) tragtede; toen moest hy maar het Gild hebben, dan zoude het gaan; dat nu hebbende, is het maar speulengaans geweest, dat hy gezogt heeft tot hier toe; maar wagt nu Muziek-Liefhebber, daar komen twee heerlyke Werken voor den dag, de eene der 4 Jaargetyden (met de Somer maand eerst te beginnen) en het andere een gedrukt Werk der Clavieren te stellen &c.; alles legt nu in de grond: *Mahaut* zyn Compositie, *Lustig* zyn gronden van de Muziek-werken hebben niets te bedieden; *Quantz* over de Dwarsfluit zal in korten 'er aan moeten; de Man is verdraagzaam en bezadigt, heeft zulke Compositeurs aan de hand, dat al wat een ander heeft, is in geen vergelyking; *Camerlober* zyn Sinfonyen Opera seconda en Terza, dat zyn maar prullen by die Man zyn heerlyke Werken; hy heeft ze al tot N°. 13. toe (of 'er 2 onder zyn die de Platen hem in eigendom zyn of niet) het zal wellukken; daar staan 'er eerstdaags 3 aansien-

Amsterdam den 1 Augusty 1757.

lyker van het volgende Jaargety by te komen; alles is thans vervult met zulke bezaadigde Menschen, die op eigen geregtigheid gegrond zyn, en niet weten hoe zy hun even-naasten, als zy maar kunnen, zoeken te onder booren; het moet voor deze Compagnie bukken; geen gedagten dat 'er Nagangers zyn, die op het gedrag, handel en wandel reflexie nemen, en zich daar na schikken; neen in Holland is alles onnoosel voor zo een Man, die met Ycarus Vleugelen vliegt, de Somer-maand eerder dan de Lente uitgeeft, en denke dat de Sonne niet zo stark schynt om het wasch te doen smelten. Ik zoude wel andere voorbeelden bybrengen, hoe hoogmoedigen, met andere te jagen, eerst de poort hebben uitgemoeten; maar de zagtmoedige Man heeft Advocaten in zyn Belang, dan zoude de Gevangen-poort voor den dag komen, niet wetende dat meer vrienden daar zyn, en weten om welke redenen, dan hy, die daar eerst heeft moeten van daan, voor anderen die hy zogt te verhuifen; het geen hem, indien niet als Steven van der Klok met de Bedieningen van Comedie- en Manegiespeelder, by dat Noteklopper, Boeken Muziekverkoper, was gehonoreert) zo was de Amsterdamse Poort eerder zyn uitvlugt geweest, dan die in zyn Fonctie doen; over zulks, met dito bezadigheid, zyne naastvolgende *Herfst-Voorrede* zal afwagten; en zal inmidels, by gezondheid, blyvende, als ik in de Opdragt der *Musico-Theologia* hebbe gezegt:

A. OLOFSEN,

Goed Voornemen.

Ik lach met u, O Nydt, Schoon

Allegro.

ge op uw tan - den byt. Ik

zal myn jon - ge Oogen, Ver -

sly - ten zon - - der kla - gen: t'Is

beter als de spreuk ge - - waegt, Be -

nyd te worden dan be - kledgt.

Herders dans.

Minne Zang.

3

Kom vlecht mij eenen krans, Van onverdor-de Bloemen, Waer

Allegro.

Flora op kan roe-men, Zoo ga ik bly ten dans.

'k Zie Fillis, schoon van ka-ken, In dezen Lente tyd. Het

bloemryk veld ge-na-ken. Myn min word haer ge-wyd.

2
Kom dans in 't Jeugdig groen,
o Eer der Veldgodinnen,
Waer duizend herderinnen,
Uw schoonheid hulde doen.
'k Zie drie bevalligheden,
In u te saem gepaerd:
Die daelden naer beneden,
Wanneer gy werd gebaerd.

a

Aenmerking.

Wie de wereld wel be-ziet, zal ze vol van Zotten vinden. Laet zich

Allegro.

aldoorschyn verblinden. En men kent zich zel-ven niet. Y-der

pryst zyn eigen daden. Niemand wil zich la-ten ra-den. Y-der

dunkt zich, in die schyn, Wys als Sa-lo-mon te zyn.

2

Alles noemt men recht verkeerd.
 Wysheid woont thans in de kleeren.
 't Geld alleen ziet men nu eeren.
 't Geld is al wat men begeert.
 Krygsmoed zocht men in de knevels,
 Grooten hoedt, of ruime Stevels;
 ô Wie had het ooit geloofd,
 't Is al van Verstand berooft!

Het Land-leven.

By een Beekje neêrgeze-ten, Die met zynhel Kristal, Besproeit het

Andante.

bloemryk dal, Kan ik t gewoel ver-geten, Dat een Stadvoetinhaer wal, Hier

rustmen zonder kommer, Ge-legen in de lommer, Die my voordakenhuis ver-

strekt, En voorde zonne-stralen dekt, Wylt pluimgediert myn Zanglust wekt.

2
 Hier zie ik de Herderinnen
 Gaen weiden met haer Vee.
 Hier zie ik hoe Galathé
 Door Tyter zich ziet minnen:
 Zy bemint den Herder mee.
 Ver van zyn min te tergen,
 Wil zy zelf niet verbergen
 Wat voor een zuivre liefde gloed,
 Huisvest in haer verliefd gemoed
 Die haere blonde schoonheid voed.

3
 Weg ô Steedsche vleyeryen!
 t Hart ligt hier op de tong.
 By dezen watersprong,
 Hoor ik yder een belyen,
 Hoe de liefde hem bedwong.
 t Steemeisje is loos doorstepen,
 In alle minnegrepen:
 Maer al wie hier zyn dagen slyt,
 Van alle Steedsche zorg bevryd,
 Beschouwt den ouden gouden tydt.

Herders Minne Zang.

Rozemond verlaet uw Stal, Febus blinkt reeds o-ver

Andante.

al. Hy verguldt de groene Booment Pluimgediert verlaet zyn

nest: Roosje wil toch haestig komenk Heb op us myn hoop ge-vest.

2
 Roosje die me uw weêrmin boodt,
 Laet ik rusten in uw 'schoot.
 Wil een krans van Rozen vlechten;
 Die ik uit myn Lusthof hael,
 Wil die op myn' Schedel hechten,
 Wyl 'k die met een' kusch betael.

3
 Zie de schoone Klorimeen,
 Reeds met Tityr henen treên.
 Laet myn heil niet minder wezen,
 Aengename Herderin!
 Geef geen reden om te vreezen,
 Dat 'k moet twyfflen aen uw min.

4
 Laet ik.....maer ô schoone Bruidt!
 Gy treedt reeds ter Stulpdeur uit.
 'k Zie uw Vee al herwaerd treden.
 Welkom, lieve Rozemondt!
 Venus, wat bekoorlykheden
 Zyn my door uw' Zoon vergond!

Aen Venus.

7

Wat ramspoed is aen u, be- scho- ren,

Vivace.

ô Schuim go- din, dat gy dus zucht?

Helaes! zy heeft haer zoon ver- lo- ren;

Ku- pi- do is haer oog ont- vlucht.

2
 Helaes! zegt zy, in welke hoeken
 Of hy zich zelf verstoken heeft!
 Ik Bezweer elk een hem op te zoeken.
 Op dat die hem my wedergeeft.

3
 Al wie met hem te rug zal keeren,
 Krygt een geschenk van veel waerdig.
 Ik zal een Kusje aen hem vereeren,
 En dan iet anders nog daer by.

4
 Gy zyt aen wven Eed' verbonden
 Godin, Ei matig uwe smart.
 Ik heb zyn schuilplaets uitgevonden.
 Hy heeft zyn woning in myn hart.

Juffers Zang.

Wat zien we een rei - van jon - ge Heeren Elk zweert dat hy ons teer - be -

Allegro.

mint. Zy dragen't Goud wel op - hun kleëren Doch al hun zak - ken zyn ver -

tind. Zy trachten ons wel te be - koren maer al hun woelen is - verloren Geen

een die dus zyn doel - beschiet. Van Lief - de al - lee - nig eet - men niet.

2

Zy weten nergens van te praten,
 Als van de Snuisdoos en de Vles.
 Zy kunnen nooit hun Vloeken laten;
 Van zeven woorden hebjer zes.
 Het zyn een deel verwysde Zotten,
 Wel dubbel waerd om mee te spotten.
 Wy Juffers zyn van smaek te fyn,
 Om door dat Volk bedot te zyn.

Vrolyk Leven .

9

Hoe vrolyk! is 't leven, Dat my is ge-given Ik weet van geen =

Allegro.

= ver-driet, Ge-lykmen wel by my - nen Buurman ziet. Myn

Zolder vol turf, myn Kel-dervol Wijn, Van vleis en spek, Is geenge-

brek. Was ik niet gek, Als ik --- naergees-tig wou zyn?

2

Ik kan naer begeren,
 Myn Vrienden tracteeren.
 Ik heb meer geld en goed,
 Als men gewoon by een Poëet ontmoet.
 Ik heb tot gezelschap myn Rozelyn.
 Die Meid is my,
 Gestæeg op zy:
 Dus ben ik vry,
 Van ooit naergeestig te zyn.

a

Gelukkig Leven .

Hoe ge-lukkig is myn lot, Door de Go-den my ge-geven. Mag ge-

Allegro.

rust en veilig le-ven. Hou de Wereld voor myn Lot. Als ik

eens naergeestig ben. Hoef geen Doctor op te zoeken. Ik vind

raed by my-ne Boeken, Die ik voormyn vrienden ken.

2
 'k Lach gerust de Wereld uit.
 'k Wil my daer niet mee bemoeyen.
 'k Hou my vry van hare boeyen,
 Wyl ze't al daer in besluit.
 'k Hou met Venus zoon den spot:
 Hy is vol van looze streken:
 En wil hy zich op my wreken,
 'k Ben te vreden met myn lot.

Kusje.

11

Vroly-kellurtjes, Diek zoo duurtjes u, myn En-ge-lin betael!

Allegro.

Ro-ze-mondstookaende vuurtjes, k Bid volvoer myn Ze-geprael:

Voed myn lus-jes, Door uw Kus-jes, Vrolyk meisje, k bid houd aen;

Roze mond, wacht niet tot flus-jes, k eisch terstond te zyn voldaan.

²
 t Groen der Boomen,
 Aen dees Stroomen,
 Maekt, dat niemand ons bespiedt;
 Wil toch haestig herwaerd komen;
 Nims, weerhoud uw voetjes niet:
 k Zal de tipjes,
 Van uw Lipjes,
 Zachter drukken dan voorheen;
 Rozemond, dat zyn de Klipjes,
 Waer ik Schipbreuk heb geleen.

Minne Zang.

Laet ons lie-ven, laet ons le-ven, Lae-ten

Laet ons lie-ven, laet ons le-ven Lae-ten

Allegro.

we onzen Jon-gen tyd, Aen het minnen o-ver-

we onzen Jon-gen tyd, Aen het minnen o-ver-

ge-ven, Ve-nus zy ons jeugd ge-wyd. Ve-nus

ge-ven, Ve-nus zy ons jeugd ge-wyd. Ve-nus

zy ons jeugd ge-wyd. *Kloris,*

zy ons jeugd ge-wyd. *Kloris,*

Minne Zang.

bloem der Herde — rinnen, Laet ons le-ven, laet ons
bloem der Herde — rinnen, Laet ons le-ven, laet ons

minnen, Leven we in gestaë-ge vreugd; Le-ven
minnen, Leven we in gestaë-ge vreugd; Le-ven

we in gestaë-ge vreugd; Dat is eigen aen de
we in ge-staëge vreugd; Dat is eigen aen de

jeugd. Dat is ei-gen aen de jeugd.
jeugd. Dat is ei-gen aen de jeugd.

a

De Klacht van een' Getrouwd' Man.

Al wie in Sla-ver-ny wil le-ven,

Menuet.

En ly-den meer dan't Win-ter graen:

Moet zich slechts in den Echt be-ge-ven,

En slaen een Wyf als 't my-ne is aen.

Wie't niet geloofst koom slechts beschouwen, ² t Schoon maken is't waer meê myn Slarie
 Het leed dat ik verdragen moet: ⁴ Myn mooje schyven steeds verbruid.
 En die dan noch zal willen trouwen, t Begint den eersten Januarie,
 Zit zelf de Zotheid al in't Bloed. En met December scheidt ze'er uit.

Myn Huis-serpent doet niet dan kyven, ³ En ach! ik heb geen woord te zeggen.
 Op Meid, en Knecht, en kat, en Hond. k Moet spreken, zoo als zy begeert.
 Die gaen; maer ik, helaes! moet blyven, Wil zy my slaen, k moet maer gaen leggen
 Al noemt ze my een Vagebond. t Mag gaen zoo't wil, maer't gaet verkeer.

De Getrouwde Vrouw.

15

Myn man is heden uitgegaen. Kom meidt, terstond, Ga

Allegro.

nu eens rond En zeg t myn Vrienden aen. Wel aen, ik steek den

bezem uit. Nu word door my zyn geld verbruid k. Moet altydt zit - ten

in de miut. En dat verveelt aen my. Nu ben ik vranken vry.

²
Zet Water, en den Thee-pot reed.
Zie daer is geld.
Zoo word besteld.
Al wat men t' avond eet.
Koop alles, en acht niets te duur.
Hael Wijn, die zuiver is en puur.
Doch hael eerst turf, en stook het Vuur.
k Zet daer myn Vrienden by.
Nu ben ik vrank en vry.

³
Sta vast nu Tiktakbordt en Kaert.
Verlies ik veel,
t Is slechts myn deel.
k Ben resoluut van aert.
Als ik de gulle vriendschap dien,
Wil ik myn Knorpot niet ontzien,
Ik kan hem met een wenk gebiën.
Wel aen, dat k my verbly.
Ik ben nu vrank en vry.

Aria.

Waer heen myn Ziel, waer heen? Daer is op aerde geen Stand-

Adagio.

vastigheid te vin-den; Wyl Klo-ris my vergeet, Klaeg

ik, vergeefsche Winden, Myn bitter har-te leed: O

Min! is dit uw Zoet? O neen! 't is enkel roet; Wat

valt myn lot my lastig, Dat my vaek heeft ge-vleid! Niets

is op aerd Standvastig, Dan de Onstandvas-tig-heid.

Raed aen Klorimeen .

Aen ee-ne Beek zat Klori-meen Haer blonde lok-ken op te

Adagio.

Cie-reni Met Rozen en met Vi-o -- lie-ren, Toen Da-mon

aen haer zy verscheen. Werp weg, die Bloe - men riep hy

uit; O Schoone die myn hart vry buit. Waer vind men lieffe-ly-ker

Rozen, Dan die op u - we Koontjes blozen: want uw na -

tuur-lykschoon verwint. Al wat men op de Velden vindt.

a

De Ongevoelige.

Ik wil wel be - minnen, Maer laet myne zinnen, Zoo
 niet ver - winnen Dat 'k treu - ren zou. Neen
 ik ben zoo zot niet, Neen Jan is zoo bot niet k Ben
 Ve - nus spot niet, 'k Lach met de trouw.

Virace.

2
 Een Nimf mooi van kaken,
 Tracht zich wys te maken,
 My te doen blaken
 Maer 't is gemist:
 'k Ben nauwelyks henen,
 Of 't Vuur is verdwenen.
 'k Zorg voor myn schenen.
 'k Lach met haer list.

3
 Ik voed haerelusjes,
 Met sappige kusjes:
 Maer 't is als flusjes,
 'k Spot met het Oier.
 Wyl ik vaek verander,
 Ik ben haer te schrande;
 Als een Sal'mander,
 Leef ik in 't Vier.

HET TWEEDE STUKIE
 van de
VIER IAERGETYDEN
 der
MUSIKALE SOMER-TYDVERDRYF,
 Verbeeldende de Somer-Hette
 Door den
WAEYER VAN KLORIS.

Waejer die de het-te weert, Die myn schoone Kloris deert!

Virace. 4 2

Ei ont-vonk reel eer de vonkjes, Die zy heeft in

haar gemoedt; Want de hit-te van haer lonkjes,

Toont my dat zy vlammen voedt.

Herders Zang.

Waer dwalen toch uw schapen, O schoone Herde - rin? Ge-
 Andante.
 bieds slechts my - ne knapen, Volmaek - te die ik Min. k Heb
 u een krans doenvlechten, Van Roos en E - glantier. Dat
 ik op uw hoofd zal hechten, Ontvangt het Dia - nier.

2

Wil u hier neder zetten,
 In 't malsche Klavergroen.
 De Zon zal u niet letten;
 Uw schoon geen hinder doen.
 Hier dekken ons de Linden;
 ik zal zeggen dat ge in 't rondt,
 Nooit trouwer Knaep zult vinden,
 Dan, dien ge uw byzyn gondt.

De Morgenstond .

3

Wees wellekom, o morgenstondt! Gy doet in't Oost de kimmen blozen als verschont-

Largo.

lo-ken zomer rozen: Wat spreidt ge al geuren in het rondt! Hoe

graest de grage koe, Int gras tot aen den kossem toe! De douw als paerlen

droppen: verkwikt en bloemen knoppen! Wie wordt ooit die beschouwing moe?

2

Wat's dit? wat wonder! wordt het Land,
 Op't naedren van de Gouden stralen
 Der Zon, die glansryk aen komt pralen,
 Verkeert in vloeibaer Diamant?
 De Bergspits wordt verguld!
 De top van't Bosch met Goudt gehuld!
 De ontwaekte Vogels zingen,
 Wyl ze op de takjes springen,
 t'Is al met wonderen verrult.

b

Gedachten.

Toen Orfeus zyne konst deed hooren, Getuigt men, dat het domme
 vee, Zig door die klanken liet bekooren, De fiere Leeuw was zelf gevee.
 Hy zag d' aller-domste dieren, By en om zig heenen zwieren,
 Vil en ezel prees het lied, Zelfs het Varken knor-de niet.

Virace

Ik wil dat spreukje graag gelooven:
 Want die deez' daagen speelt of digt,
 Beloofst zig Orfeus te verdooven,
 En houdt zig voor een wonder-licht.
 Varkens, uilen, Midas-zoonen,
 Tragten zulk een kruk te kroonen:
 Dus ziet elk, wie heden zingt,
 Steeds door snorkers zig omringd.

Aen de Vogelen .

5

Wilt, o schelle Nachte - galen, Myn gehoor op zang ontha - len Zingt, o

Adagio.

Vogels in het groen; Wilt myn gragen lust voldoen. Kloris

is met my be - wogen. Ik Mag my spieglen in haer Oo - gen. Zingt, hoe

Kloris my bemint, Die my aen haer schoonheid bindt.

2
 Zy laeft my met malsche kusjes,
 t Voedzel van myn grage lusjes.
 Ik omhels myn schoone blom;
 Zy omhelst my wederom.
 Wilt, o Vogels, aen de Velden,
 Het geluk van Dafnis melden.
 Kloris schenkt my hare jeugd,
 Deelt o Vogels in myn vreugd.

Minne-zang.

O Frissche zuiide windt, Zoo Flora u niet bindt, Vlieg heen naer

Andante.

die myn ziel be-mint. Ver-laet de Bloemgo-din, Het

voorwerp van uw min, Ei laet die schoone rusten. Ga heen en vlieg ter-

stond, En ga u zelf ver-lusten, By myne Ro-ze-mond.

2
 Als gy myn lief bespiedt,
 Waer ze aeneen zilveren vliet
 Te slapen ligt, ontwaek haer niet.
 Verlustig u alleen,
 In haer aenminnigheên.
 Laet u myn bee bekoren,
 Indien het zoo geviel;
 Wil dan de rust niet storen,
 Van myne tweede ziel.

3
 Wees dan met my belâen,
 En blaes de Vonkjes aen,
 Die uit haer brandend oog ontstaen.
 Zo word myn Rozemond,
 Mee door de min gewond.
 Schuil dan in't schomlend loover:
 Doch laet, o Sephyrus,
 Dan aen haer minnaer over,
 Dat hy die vlammen blusch.

Drink-lied.

7

Zie daer, Hoe klaer, Blikt deze moeze-laer, In't

Vivace.

vol ge-schonken glaesje! Ik geef 't u nobel

baes-je, Hy heugt wel der-tig jaer. Hy's

geu-rig, Hy's kleu-rig, Hy's fris, Als

wyn in myne kel-der is, Voor dezen ouden

traen, Moet Ve-nus ach-ter staen.

Vissers Minne Zang.

Kloris die myn hartje rooft ik zie myn Pinkjelangs de baren. Wel ge-laden

Allegro.

strandwaerd varen ik Heb aen u myn vangst beloofst. Kom myn Liefje reik me uw hand ik Heb in

Venus naem de netten Buiten't Vaertuig laten zetten. Kloris kom gamee naer strand.

2
*Kloris die ik teer bemin,
 Door uw schoonheid aengedreven:
 'k Zal wat raers. nog aen uw geven,
 'k Spaer't voor u myn Engelin.
 'k Heb een kralen Snoer gereed,
 Net met paerelen door regen.
 Galathee wou my bewegen,
 Dat ik ze aen haer overdeed.*

3
*Maer dat Meisje raedt het niet,
 Schoon in hoogen staet verheven.
 'k Wil ze alleen aen Kloris geven,
 Die in myne ziel gebiedt.
 Deze keten, neemt gy ze aen,
 Zal nog meer uw' hals vercierren,
 Als uw lodderige zwieren,
 Galathee's te boven gaen.*

4
*'k Zie gy nadert snel ten voet.
 Welkom puik der Visscherinnen,
 Die ik eeuwig zal beminnen!
 Schoone stookster van myn' gloed!
 Gy omhelst my, vry en bly,
 'k Heb nu winst genoeg genoten.
 Doch moet ik 't geschenk vergrooten,
 'k Geef my zelven nog daer by.*

Tegens de Gierigheid.

Hoe droevig is het leven, Van een die geld be-zit, En

Allegro.

niets daer van durst geven! Hy schiet be-zy-den 't wit. Hy's

arm by al zyn schatten, En gunt zich zelf geen brood: Al

kon hy 't al be-vatten, Hy blijft steeds in den nood.

2

De menigte van schyven,
 Stopt de begeerte niet.
 Men zal steeds Iruis blyven,
 En leven in verdriet.
 Hoe't ook de Goden voegen;
 Dus blyft men arm gewis;
 Dewyl het vergenoegen,
 De ware Rykdom is.

b

Bedenking.

Vis-jes, in dees heldre vliet, Schoon gy

Allegro.

mooft in 't water le-ven; Zulks kan u geen voordeel

geven. Gy ont-vlucht de lief-de niet. 't Water

kan geen min ver--koelen. Wat baet my dan't te-geen

woelen: k'Volg o lis-tig minne-kindt, Uw ge-

bo-den na als blind.

Aen de Byën.

11

Byën die kalom zie zwieren! Rozen, Lelies, Vio — lieren, Thym, en
 al het riekend kruid. Dat hier op het veld ontspruit. Alles trekt en lokt u uit. Gy
 zoekt uit de blaren. Den honich te garen. Dien Bymanu weder, ontroofst. De
 winter doet allen. Die kruiden ver-vallen. Dus word tal uw y-ver ge - dooft.

2
 Maer op myn Bemindes kaken,
 Ziet men Roos en Lely blaken,
 Lieffelyk en frisch van kleur;
 En haer adem spreidt een geur,
 Dien ik boven alles keur.
 Die bloeyen gestadig,
 Schoon t weer, ongenadig,
 De Velden doet bloemenloos staen.
 Gaet daer Honich zuigen,
 Zoo zult gy betuigen
 Die alles te boven te gaen.

Minne Zang.

Zou't Nootlot my thans haet-lyk weezen, Dat ik myn Ama-

Tempo di Gavotta.

ril-lis mis! Haer af zyn, doet myn lief-de vree-zen,

Voor een die my zoo dierbaer is. O! lief-fe-

ly-ke zui-de wind, Indien gy u-we Flo-ra

mint, Rep u-we wieken, zeg myn schoone, Dat zy zich

op dees plaets ver-toone. Spoed u, tot gy die Schoone vindt.

De Slapende Nimf.

13

Wilt ó windjes! Zachtjes blazen: Roer geen Blaedjes, groen Geboomt: Loopend

Gratioso.

Beekje wil niet razen, Waer gy langs uw Oe ver stroomt: Klo-ris, 't voorwerp

van myn lusten, Ligh hier in het groen te rusten: Ik ben in haer schoon ver-

wart: Zy sluit de Oogen Vol — vermoegen' voel nu minder my ne smart.

2

Slaep myn Schoone, boet uw lusten;
 Slaep, verwindster van't gemoed,
 Zoo lang uw Schoone Oogjes rusten,
 Stichten zy geen' nieuwen gloed:
 Slaep, uw Minnaer blyft hier waken,
 Dien gy in uw Min doet blaken,
 Hy draegt zorg dat niets u deert;
 Sluit slechts de Oogen,
 Wiens vermoegen,
 Als gy waekt, myn smert vermeert.

6

Minne-zang.

Hoor dentoonder Nâch - te-galen, Nu eens ry - zen dan - eens da - len!

Andante.

Niets verwint de schelle keel, Van de klei - ne Filo - meel.

Al de Boomen krygen Oo - ren, Als zy haer gezang doet hooren; Al de

Bloemen al de Blaèn, Ziet men zelf verwonderd staen.

2

ô hoe lieflyk zwelt haer kropje!
 Hoe verheftze 't moedig kopje,
 Als zy zingt op eenen tak,
 Overdekt door 't blaedrig dak!
 Als de galm komt luchtwaerts stygen,
 Doet zy al de Vogels zwygen.
 Zy verwint al 't pluim gediert,
 Dat door dichte telgjes zwiert.

3

Doch schoon zy met hare toonen,
 Yder kan naer buiten troonen:
 Myn beminde Klorimeen,
 Kan met haer in 't Strydperk treên.
 Ja zy gaet haer ver te boven:
 Zy kan haren luister dooven,
 Sints zy sprak met blyden zin:
 Damon is het dien ik min.

Genoechlyk buiten leven .

15

Ik weet geen kwelling dan de Liefde, Die ons bui-ten
 t hart door-griefde. Welk een blydschap geeft het
 veld, Daer geen Staetzucht ons be-knelt.

2
 Niemand smoort daer zyn gepeinzen.
 Niemand weet zyn doen te ontveinzen.
 Met de Nimfjes, hand aen hand,
 Dans ik vrolyk door het Land.

4
 't Steedsche Meisje, Slaefs geboren,
 Mag geen Minnaers klagten hooren.
 Stee lui zyn in Slaverny.
 Buiten is elk vrank en vry.

3
 'k Hul my met een Kroon van Rozen,
 Die als Venus Kaakjes blozen.
 't Meisje, vroolyk aen den dans,
 Wisfelt met my krans om krans.

5
 Steden! 'k wil u graeg verliezen,
 'k Zal het buiten leven kiezen.
 Tuffers gy kwynt om een leed,
 Daer men buiten niet van weet.

Ter Verjaring van Kloris.

Komt lus-ti-ge vrienden, wel aen! Wy moeten dees' avond rin-

Vivace.

kin-ken. Wy moeten de welvaert eens drin-ken, Van

Kloris het mag er op staen. Dat meis-je zoo

aer-dig, Ver-jaert de-zen dag. Zy

Ter Verjaring van Kloris .

is ons wel waerdig, Een vro - lyk ge-

lach. Leef lang nog, o Klo - ris, ryk,

vro - lyk en oud: en bin - nen tien

maenden wensch ik u ge - troud .

Herders Klacht.

Tirsiis zat in 't Bosch gedoken, Treurende, om zyn Herde - rin.

Tempo di Gavotta.

Want hy had zyn lief ge - sproken, En die spotte met zyn minn'.

Is dat, riep hy, voor myn Liefde? Is dat voor myn smert het loon?

Vloek het uur toen gy my griesde, Dit's een parel aen uw kroon!

2

Handelt gy dus die u minnen?
 Hoe doet gy met die u haet?
 Als ge uw hart niet laet verwinnen,
 Waerom hoort gy yders praet?
 Wees vry trots; maer stook geen vieren,
 Als gy nooit uw weermin geeft.
 Zoo kan elk zyn drift bestieren,
 Wyl gy yders min weerstreeft.

REGISTER

DER TWEE EERSTE STUKJES VAN DE

M U Z I K A A L E

LENTE- EN SOMER-TYDVERDRYF.

't Eerste, onder de *Letter A*,
voor de *LENTE-MAAND*.

Lente Zang aan Filis.	Pag. 1
Goed Voorneemen.	2
Minne Zang.	3
Aanmerking.	4
Het Land Leven.	5
Herders Minnezang.	6
Aan Venus.	7
Juffers Zang.	8
Vrolyk Leven.	9
Gelukkig Leven.	10
Kusje.	11
Minne Zang.	12
— — Tweespraak.	13
De Klacht van een Getrouwd Man.	14
De Getrouwde Vrouw.	15
Aria.	16
Raad aan Klorimeen.	17
De Ongevoelige.	18

't Tweede, onder de *Letter B*,
voor de *SOMER-MAAND*.

By den Waeyer van Kloris.	Pag. 1
Harders Zang.	2
De Morgenstond.	3
Gedachten.	4
Aan de Vogelen.	5
Minne Zang.	6
Drink-Lied.	7
Vissers Minne-Zang.	8
Tegens de Gierigheid.	9
Bedenking.	10
Aan de Byen.	11
Minne Zang.	12
De Slaapende Nimf.	13
Minne Zang.	14
Genoeghelyk Buiten Leven.	15
Ter Verjaaring van Kloris.	16
— — — Tweespraak.	17
Herders Klacht.	18